

et Aar over, inden de bleve vedtagne, og blive underkastede en offentlig Diskussion i Pressen og paa Valgmøder. Thi hidtil have de jo været behandlede væsentlig politisk, kun i meget ringe Grad reelt, og der er ingen Tvivl om, at mange Medlemmer vilde se anderledes paa dem og stemme anderledes, naar de saa bort fra disse Skatteloves politiske Betydning. Efter Systemskiftet og efter et nyt Valg tror jeg, at vi vilde kunne komme ind paa en Realdebat om Skattelovene; det vilde bidrage til, at de fik en mere demokratisk Skikkelse.

Lovforslagene, saaledes som de foreligge efter et halvt Aars Behandling i Landstinget, ere jo meget afvigende fra den Skikkelse, hvori dette Ting vedtog dem i Fjor Foraar; de ere det i Hovedprincippet, og allerede dette, synes jeg, nødvendiggør Udvalgsbehandling. Der tilstræbes at skaffe Balance paa Skattelovene, en i sig selv hvilende Skattereform i Modsætning til i Fjor og hidtil, hvor det var Meningen at give Befolkningen som Helhed, ganske vist særlig visse Klasser af den, men dog Befolkningen som Helhed, en Skattelettelse paa Statskassens Bekostning. Dette Princip er nu i hvert Fald teoretisk og formelt forladt. Nu er det Meningen at tilvejebringe Balance. Befolkningen som Helhed skal ikke have nogen Skattelettelse. Det er et nyt og vigtigt Princip. Jeg billiger det i og for sig. Jeg finder det rigtigt, at Statskassen, hvor der er Tale om en direkte Skattereform, ikke bør tabe det allermindste under den nuværende Situation, hvor der er et Underskud paa Finansloven paa 4—5 Millioner, og hvor store og berettigede Krav rejses fra alle Sider. Jeg billiger i og for sig, at man er gaaet over til Balanceprincippet, men den Maade, hvorpaa det gennemføres, billiger jeg ingenlunde, og jeg tror, at det vilde være overordentlig heldigt at underkaste det en Drøftelse i Enkelthederne. For øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at Balance ikke er opnaaet; Balance er tilstræbt, men ikke opnaaet. Efter Landstingsudvalgets Beregning vil Staten alligevel stadig faa et Underskud paa 700,000 Kr., altsaa ganske vist betydeligt mindre end i Fjor, da det var beregnet til 1,600,000 Kr., men dog stadig ret betydeligt. Efter Finansministerens Oplysninger baade her i Dag og endnu mere i det andet Ting bliver det endog langt større. Landstingsudvalgets Flertal har nemlig sikkert beregnet Skatten paa Aktieselskaber til Staten for højt, den ærede Finansminister mener 150,000 Kr. for højt, saa at vi

der faa et større Underskud; endvidere har Landstingsudvalget i sine Beregninger ganske glemt Udgifterne for Staten ved de ny Skatters Paaligning og Opkrævning. Den ærede Finansminister anslog derfor Underskudet til henved 1 Mill. Kr., og saa bliver der i Virkeligheden ikke stor Forskel fra, hvad der var Tale om i Fjor. Man har ganske vist forhøjet Ejendomsskylden, Formueskatten o. s. v., men det viser sig at være sket væsentlig for at skabe Penge til Tiendeloven, der i Fjor i hvert Fald formelt intet havde med disse Love at gøre.

Det er den ene store Forandring, der er sket, siden disse Love sidst vare for her, det er, at man har tilstræbt Balance og søger at tilvejebringe den paa en efter min Mening i mange Enkeltheder fejl Maade, men ikke opnaar Balance. Jeg kan derom henholde mig til selve den højtærede Finansminister. Dernæst er der sket en Forandring i Ejendomsskylden. Dels er pro millen bleven forhøjet, men det er ikke det væsentlige, det væsentlige er, at man fritager Besætning og Inventar. Ogsaa paa dette Punkt kan jeg ganske henholde mig til den ærede Finansminister. Overhovedet fik ærede Medlemmer vist det Indtryk af Ministerens Tale, at det ikke er med stor Hjertevarme, at Ministeren møder i dette Øjeblik for at anbefale disse Lovforslag. Det var ikke Begejstring, der kom frem i hans Udtalelser, og det var ikke blot Kølighed over for Lovene, som kom frem, men en bestemt Afstandtagen paa flere væsentlige Punkter. Det er en ret ejendommelig Situation under parlamentariske Tilstande, at Finansministeren møder her med Lovforslag, som han samtidig tager Afstand fra paa væsentlige Punkter, men saaledes er Stillingen. Jeg er for øvrigt enig med den højtærede Finansminister i, at Ejendomsskylden, som den nu foreligger, egentlig er noget løjerligt noget, der hverken er Fugl eller Fisk. Der var langt mere Mening i den, som Landstinget havde foreslaaet den for et Par Aar siden som en ren Ejendomsskat efter Ejendommens Værdi i Handel og Vandel, og der kunde blive rigtig god Mening i den, hvis man netop vilde gøre det Skridt videre, som den ærede Finansminister og den ærede Ordfører for Flertallet anbefalede, nemlig naar man stryger Besætning og Inventar, saa ogsaa at stryge Bygninger; derved vilde der blive langt mere Ensartethed og langt mere Ligelighed i Beskatningen. Naar man fritager Besætning og Inventar, men bevarer Bygningerne, fremkommer